

nimus, nec mirandas actiones penitus intelligimus, ta-
men maximè lætemur, &, si quædam datur investigare,
contenti vivamus, eò usque, donec ad cœlestem Aca-
demiã, ubi nostrum *πολίτευμα* est, translati omnia mi-
randa naturæ opificia intimiùs contemplaturi & felicio-
ri mente inquisituri simus, sit ergò BONO CUM DEO

§. 1.

Nimam in rerum naturâ dari, referente diser-
tissimo omnium Romuli nepotum Cicerone *l. 1. Tusc. Quæst.* olim negatum fuit à Dicæarcho Pe-
ripateticò (ceu *l. 2. Offic.* appelletur) magnò &
copiosò; Hic in sermone Corinthi habito indu-
xit quendam senem *differentem*, nihil omninò esse *animam* &
*hoc esse nomen tantùm inane frustra q̄ animalia & animantes ap-
pellari neq̄ in homine inesse animam vel animam, neq̄ in bestia,
&c.* Quod dogma erroneum attestante Athanasio alii homi-
nes male feriati seculo quarto aſſensione suâ comprobarunt.
At enim verò hi in re manifestâ valdè delirant, certò enim
certius & evidentissimum est animata seu viventia varias e-
dere operationes. (videmus enim in plantis accretionem,
sensationem & motum in animalibus, intellectiõnem & vo-
litionem in homine) quarum operationum nullam demor-
tua exercere possunt. Sed cùm huiusmodi operationum cau-
sa corpus esse nequeat, necesse est aliam adhuc in corpore
esse reliquam, quæ tales operationes edat. Præterea cau-
sam hanc oportet esse in corpore fixam & stabilem, quæ pos-
sit eiusmodi operationes continuare, ut quamdiu corpori
præstò est, vita duret & contrà statim atque ab eò discedit
esse desinat, atque sic corpus hâc causâ commorante vivat,
ea verò discedente intereat. Hanc igitur causam in rerum
natura esse ex ejus operationibus, effectis & actionibus, quæ
ab ea emanant, & quas in rebus animatis exercet, satis liquet,
eamque Philosophis & cæteris scriptoribus animam appel-